

υπηρέτης

Κυριακή, 25 Μαρτίου 2012

11:06 πμ

Σημασία

Βοηθός, υπασπιστής, υφισταμένος οπλιτου ή ερέτου

Αλλά και υπερέτης

Ετυμολογία

Από το ερέτης ο υπο τον ερέτην.

Στα αρχαία κείμενα (πχ. Θουκιδίδης, Αριστοφάνης) αναφέρονται ως σκευοφόροι.

Κουβαλούσαν τις αποσκευές και προπαντός τα όπλα.

Δίδραχοι όπλιται έφρούρουν (αυτό γάρ και ύπηρέτη δραχμήν έλάμβανε τής ήμέρας), τρισχίλιοι μέν οί πρώτοι, ών ούκ έλάσσους διεπολιόρκησαν, έξακόσιοι δέ και χίλιοι μετά Φορμίωνος, οί προαπήλθον· νήές τε αί πᾶσαι τόν αυτόν μισθόν έφερον·τά μέν ούν χρήματα ούτως ύπανηλώθη τò πρώτον, και νήες τοσαύται δὴ πλείσται έπληρώθησαν.

Θουκιδίδου Ιστορία 3.17

Aristophanes Comic., *Aves.* {0019.024} [close](#)

Πε. ούκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν (1185, bis)
και τόξα; χώρει δεῦρο πᾶς ύπηρέτης· (1186)
τόξευε, παῖε· σφενδόνην τίς μοι δότω.

Asclepiodotus Tact., *Tactica.* {0556.001} [close](#)

(9.) Τοὺς δὲ ἐκτάκτους τὸ μὲν παλαιὸν ἢ τάξις εἶχεν, ὡς καὶ τοῦνομα σημαίνει, δι' ὅτι τῆς τάξεως ἐξάριθμοι ὑπῆρχον, στρατοκήρυκα, σημειοφόρον, σαλπικτήν, ὑπηρέτην, οὐραγόν· τὸν μὲν, ὅπως τῆ φωνῆ σημαίνει τὸ προσταττόμενον, τὸν δὲ (5) σημείω, εἰ μὴ φωνῆς κατακούειν ἐνδέχοιτο διὰ θόρυβον, τὸν δὲ τῆ σάλπιγγι, ὅποτε μὴδὲ σημεῖον βλέποιν διὰ κονιορτόν, καὶ τὸν ὑπηρέτην, ὥστε τι παρακομίσαι τῶν εἰς τὴν χρείαν

Flavius Arrianus Hist. et Phil., *Tactica.* {0074.005} [close](#)

δρῶν δὲ ἕξ καὶ πενήκοντα καὶ διακοσίων, καὶ ὁ τούτου αὐτῆ γούμενος συνταγματάρχης. οἱ δὲ ξεναγίαν (5) τοῦτο ὀνομάζουσι, καὶ ξεναγὸν τὸν τούτου ἡγούμενον.
(4.) καθ' ἑκάστην δὲ σύνταξιν τῶν ἕξ καὶ πενήκοντα καὶ διακοσίων ἐπιλεκτοὶ εἰσι σημειοφόρος, οὐραγός, σαλπικτήης, ὑπηρέτης, στρατοκήρυξ· καὶ τὸ πᾶν σύνταγμα ἐς τετράγωνον σχῆμα ταχθὲν ἐς ἑκκαίδεκα
(5.) ἔχει τὸ μῆκος καὶ τὸ βάθος. τὰ δὲ δύο συντάγματα γίνεται ἀνδρῶν δώδεκα καὶ πεντακοσίων, λόχων δύο καὶ τριάκοντα, καὶ τούτων ὁ ἡγούμενος πεντακοσιάρχης. τοῦτο δὲ δὴ διπλασιασθὲν γίνεται χιλιαρχία, <ἀν-